

gestió, amb una hisenda sanejada s'ha pogut portar una política de realitzacions concretes, jo diria de resoldre déficits anteriors, existents a diverses zones de la ciutat. No ha estat una política de «Grandeur» però sí d'eficàcia, no d'estirar més el braç que la mànega.

Tots sabem que la política fiscal de l'Ajuntament ha estat un dels aspectes més conflictius de la gestió dels darrers quatre anys; sóc conscient que l'afirmació que faré pot provocar discussió, si més no, somriures a determinats segments de la societat granollerina; no és cert tampoc que Granollers sigui una de les ciutats més cares fiscalment parlant (en altres aspectes és possible). Segons un estudi de la Generalitat de Catalunya (la relació impostos-serveis ciutadans) hi han pobles del Vallès Oriental molt més cars que Granollers, i si la comparació és a nivell de Catalunya, la ciutat estaria situada en el conjunt de ciutats de pressió fiscal mitjana. És evident que hi ha hagut un increment de la pressió fiscal, que globalment però ha estat situat en la proporció de l'increment fiscal operat a Espanya. També és cert que l'increment fiscal no ha

afectat tothom per igual i l'origen de la conflictivitat esmentada ha d'ésser necessàriament la diferència de filosofia en la política fiscal, ha de servir o no per un repartiment social de la riquesa?, ha de tenir unes connotacions de solidaritat en una situació de crisi?, per a mi la resposta és clara; com també és cert que l'administració municipal no s'ha tancat mai a dialogar, a pactar determinats increments amb els sectors afectats. I malgrat que la majoria de vegades s'hagi arribat a compromisos satisfactoris per ambdues parts s'ha seguit fustigant, impugnant, etc., el que condueix a la lògica conclusió confirmada per altres realitats que darrera de tota aquesta conflictivitat s'amaga una ben estudiada operació política de la dreta granollerina per desgastar continuament a l'administració socialista.

Pagar impostos perquè sí, no tindria raó de ser, és per això que una determinada política fiscal va lligada a la gestió política de conjunt. Una societat també es fa més rica augmentant la qualitat de la vida, creant i augmentant la qualitat dels serveis, tenint una ciutat digne amb espais oberts i una ordenació territorial ra-

cional, tenint una vida cultural forta entre d'altres qüestions que fan i que han de fer en definitiva una ciutat millor. I honradament, malgrat les opinions polítiques que cadascú tingui, la fesomia de la ciutat està canviant: s'han recuperat espais per a l'ús col·lectiu; s'estan adobant carrers; s'han i s'estan urbanitzant jardins i places; s'han creat i millorat els serveis municipals; es dedica una especial atenció a l'ensenyament i a la sanitat amb realitats visibles per a tots; s'ha endegat una política de transparència i d'informació de la que durant molts anys hem estat privat...

Es bo però, que tothom dins el respecte a les persones o Institucions, manifesti el que pensa, doncs és un signe de vitalitat democràtica, com també democràticament el millor jutge de tots, el poble, els ciutadans que el conformen, d'aquí pocs mesos hauran de reflexionar, de decidir, sobre aquestes qüestions i d'altres.

Confrontació electoral a la que els socialistes hi anem amb la consciència de la feina ben feta i amb la seguretat de que hem connectat i connectarem políticament amb amplíssims sectors de ciutadans de Granollers.

Cartes al Director

Vaig ser jo

En el número 11 del setmanari «L'ACTUALITAT» es publicava una carta del Batlle de Sant Feliu de Codines, Sr. Carles Borrell i Danis, que volia puntualitzar:

1. — Diu el Sr. Borrell que li agradaria molt conèixer la font d'informació utilitzada pel redactor del setmanari que en el número 10 de la revista publicava una nota sobre irregularitats ocorregudes a l'Ajuntament de Sant Feliu de Codines. Doncs bé, per tal de satisfer al Sr. Batlle i per general coneixement vull dir que la mentada informació la va rebre el redactor en una entrevista mantinguda amb un servidor, regidor del Grup Municipal Comunista a l'Ajuntament.

2. — Naturalment, em reafirmo en tots i cada un dels punts publicats, especialment en el que fa referència a la construcció d'una paret de contenció en un jardí particular, manada pel Sr. Salvador Rovira, sense cap mena de projecte ni aliniació del carrer, sense coneixement de la regidora d'Obres ni del Batlle i sense cap permís municipal d'obres i a més, pagant el poble. És una irregularitat. Aquí i a la Xina, Sr. Batlle.

3. — Diu el Sr. Borrell que la Comissió Permanent i el Ple de l'Ajuntament no hi troben cap irregularitat. Faltaria més, Sr. Batlle, doncs la Comissió Permanent està formada pel Sr. Borrell, el mateix inspector, Sr. Rovira i pel Sr. Antoni Falqués (CiU), que ja són suficients amb els seus vots per fer passar bou per bestia grossa. Els altres dos regidors, Sr. Valentí Garriga (PSUC) i Jaume Vilardell (PSC-PSOE), sí que hi troben irregularitat.

4. — No em resulta gens estrany que el Sr. Borrell negui fets evidents i

comprobables i dels que tinc proves documentades i testimonis. No és la primera vegada. En d'altres ocasions i públicament ha negat fets i converses, fins que també públicament li han sortit testimonis que l'han fet callar.

5. — Finalment, el Sr. Borrell ens vol presentar a Sant Feliu de Codines com tot un poble content amb la seva actuació. Està mal informat. Vol dir el Sr. Batlle, que els que cridaven en temps passats quan encara pretenia actuar com independent i el pressionaven perquè es plegués als seus interessos, ara, que ja ho ha fet, l'aplaudeixen. És molt diferent. I la majoria de gent incluíts els que li donen suport interessant, reconeixen que la majoria de problemes que patim són conseqüència de la seva manifesta incoherència.

Martí Sapiña i Fontdevila
Regidor de l'Ajuntament de
Sant Feliu de Codines

Els punts sobre les "is"

En el número 11 de L'Actualitat Comarcal va ser publicada una carta del Sr. Carles Borrell, Batlle de Sant Feliu de Codines, en la qual em sento al·ludida i fent ús del dret de rèplica que coneix la legalitat vigent us prego accepteu i publiqueu aquest escrit. Diu el Sr. Batlle (en l'apartat dedicat a les normes de planejament urbanístic) que unes normes no les aprova una sola persona si no el conjunt de l'Ajuntament. Completament d'acord, però s'oblida de dir que aquestes tenien el suport de la majoria del Consistori incluínt el mateix se-

nyor Batlle, i que havien estat elaborades per un equip professionalment competent, honest i sense cap tipus d'interessos en cap sector del poble, i assessorat per una Comissió de vuit regidors, dos de cada llista de les quatre que formen l'Ajuntament, a més del senyor Batlle, i a més a més al llarg de dos anys i mig de contínues reunions amb tots els sectors interessats, propietaris, contractistes, industrials, entitats culturals i esportives, etc., i a més de tres assemblees públiques al Casino i amb convocatòria per part de l'Ajuntament amb fulles portades casa per casa, veí per veí.

Val a dir que certs sectors amb interessos concrets al ram de la construcció i promotors, miraven les normes amb cert recel, recel que va ser atorgat per una part dels regidors (CiU i Independents) que des del primer moment, primerament soterradament, més tard obertament, varen llençar a l'opinió pública contra l'equip de govern que llavors assumia les responsabilitats, al·legant que dites normes eren la causa de la crisi que pateix la construcció fent-ne responsable a l'Ajuntament i afegint a més a més, que les cessions de terrenys obligatòries i gratuïtes que contempla la Llei del Sòl de l'any 1956, era una mena d'expol·liació que feiem al poble i que en cas de governar ells, tot terreny afectat seria comprat o permutat per l'Ajuntament, i jo pregunto, en cas d'acceptar la llei això, quin patrimoni té l'Ajuntament en diners o propietats per assumir aquest compromís? Evidentment aquesta política va aconseguir portar el malestar a alguns sectors del poble, però ¿com pot aconseguir portar a terme qualsevol tipus de planejament l'actual govern municipal, sota aquestes pressions que ells mateixos han esperonat?, ¿aconseguiran fer comprendre als propietaris que urbanitzar vol